

UZASADNIENIE

D. S. (1) i S. T. pozostawali przez kilkanaście lat w konkubinacie. Zamieszkiwali wówczas wspólnie w mieszkaniu na ul. (...) w Ł.. Ze związku tego mają syna O. S.. W 2014 roku S. T. wyprowadziła się.

(zeznania świadka S. T. tom sądowy I k. 130-132v w zw. z tom przygotowawczy I k. 47v, wyjaśnienia oskarżonego D. S. (1) tom sądowy I k. 73-74v w zw. z tom przygotowawczy I k. 58-59 , zeznania świadka S. K. (1) tom sądowy II k. 366v-367, zeznania świadka A. K. tom sądowy II k. 296v-297v, zeznania I. M. tom sądowy II k. 321-321v, zeznania świadka K. G. tom sądowy I k. 127v-128v)

Po pewnym czasie S. T. związała się z M. Ś.. Wspólnie zamieszkiwali w mieszkaniu socjalnym jej matki w Ł. przy ul. (...).

(wyjaśnienia oskarżonego D. S. (1) tom sądowy I k. 73-74v w zw. z tom przygotowawczy I k. 58-59 , zeznania świadka S. T. tom sądowy I k. 130-132v w zw. z tom przygotowawczy I k. 47v, zeznania świadka G. P. tom sądowy I k. 77v-78 v w zw. z tom przygotowawczy I k. 104-105)

W dniu 21 czerwca 2016 roku S. T. przysła do mieszkania D. S. (1) na ul. (...). Przywiozła ze sobą piwo. Razem z D. S. (1) spożywali alkohol. S. T. została w mieszkaniu na ul. (...) na noc. Rano wyszła z mieszkania celem zrobienia zakupów. Wracając ze sklepu zatrzymała się u znajomych na ul. (...). Przyszedł tam również D. S. (1). Następnie wrócili do mieszkania na ul. (...). Po pewnym czasie S. T. znowu wyszła z mieszkania D. S. (1) aby spotkać się ze znajomym, po czym ponownie wróciła. Około godziny 14:00 pod drzwi mieszkania D. S. (1) przyszedł M. Ś.. Zaczął dobijać się do drzwi. Wołał S. T., aby mu otworzyła. Z uwagi na to, iż drzwi nie otworzono, M. Ś. zszedł na dół. Po chwili S. T. wyszła za nim.

(zeznania świadka S. T. tom sądowy I k. 130-132v w zw. z tom przygotowawczy I k. 47v, wyjaśnienia oskarżonego D. S. (1) tom sądowy I k. 73-74v w zw. z tom przygotowawczy I k. 58-59 , przygotowawczy II k. 266v-267)

Razem z M. Ś. S. T. poszła na podwórze posesji przy ul. (...). Rozmawiali. Grali w piłkę z K. S. (1).

(zeznania świadka S. T. tom sądowy I k. 130-132v w zw. z tom przygotowawczy I k. 47v, zeznania świadka K. S. (1) tom sądowy II k. 346-347, nagranie z przesłuchania świadka K. S. (1) tom sądowy II k. 348, zeznania świadka D. G. tom sądowy I k. 189-189v)

D. S. (1) wyjrzał przez okno swojego mieszkania i zauważył S. T. i M. Ś. obok podwórka posesji przy ul. (...). Wziął nóż i wyszedł za nimi.

(wyjaśnienia oskarżonego D. S. (1) tom sądowy I k. 73-74v w zw. z tom przygotowawczy I k. 58-59 , przygotowawczy II k. 266v-267)

D. S. (1) przeszedł ulicą (...) w kierunku ul. (...). W ręku trzymał nóż kuchenny.

(zeznania świadka J. W. tom sądowy I k. 79v-80 w zw. z tom przygotowawczy I k. 17-18 płyta z nagraniem z kamery monitoringu tom przygotowawczy I k. 52, sprawozdanie wraz z opinią kryminalistyczną i zdjęciami z nagrania z kamer monitoringu tom przygotowawczy I k. 112-128)

Następnie D. S. (1) udał się na podwórze posesji, na którym byli S. T. i M. Ś.. Po nieco ponad 30 sekundach D. S. (1) został z tego podwórza wyprowadzony na ulicę przez S. T.. Po chwili doszedł do nich M. Ś. mówiąc coś do D. S. (1). D. S. (1) gwałtownie odwrócił się i zadał mu cios nożem w szyję. Następnie D. S. (1) wrócił do swojego mieszkania.

(płyta z nagraniem z kamery monitoringu tom przygotowawczy I k. 52, sprawozdanie wraz z opinią kryminalistyczną i zdjęciami z nagrania z kamer monitoringu tom przygotowawczy I k. 112-128, wyjaśnienia oskarżonego D. S. (1) tom

sądowy I k. 73-74v w zw z tom przygotowawczy I k. 58-59 , k. 63, tom przygotowawczy II k. 239, k. 266v-267, k. 269-270)

M. K. wykonując prace porządkowe na dachu budynku parterowego znajdującego się przy ul. (...) usłyszał krzyk kobiety. Krzyk kobiety dobiegający od strony ulicy (...) usłyszał także idący przez podwórko posesji przy ul. (...) S. K. (2) oraz siedzący w swoim samochodzie zaparkowanym na ul. (...) J. W..

(zeznania świadka M. K. tom sądowy I k. 78v-79 w zw. z tom przygotowawczy I k. 20-21, zeznania świadka S. K. (2) tom sądowy I k. 79-79v w zw. z tom przygotowawczy I k. 23-24, zeznania świadka J. W. tom sądowy I k. 79v-80 w zw. z tom przygotowawczy I k. 17-18)

Po zejściu z dachu M. K. zobaczył mężczyznę siedzącego przy bramie wjazdowej do posesji. Mężczyzną tym był M. Ś.. M. K. zaczął iść w jego kierunku. Zobaczył wówczas, iż M. Ś. z szyi leci krew. Cofnął się wtedy do budynku po ręczniki papierowe. Gdy przybiegł z powrotem M. Ś. leżał. M. K. zobaczył wówczas, że z szyi pokrzywdzonego wystaje rękojeść noża. Nie wyjmując noża, zaczął ręcznikiem papierowym tamować wypływającą krew. W pewnym momencie krew przestała płynąć a M. Ś. przestał dawać oznaki życia.

(zeznania świadka M. K. tom sądowy I k. 78v-79 w zw. z tom przygotowawczy I k. 20-21, zeznania świadka S. K. (2) tom sądowy I k. 79-79v w zw. z tom przygotowawczy I k. 23-24, zeznania świadka S. T. tom sądowy I k. 130-132v w zw. z tom przygotowawczy I k. 47v, zeznania świadka K. S. (2) tom sądowy II k. 320v)

S. T. krzyczała. Próbowała reanimować M. Ś.. Próbę reanimacji podjął się także jeden ze zgromadzonych na miejscu mężczyzn.

(zeznania świadka M. K. tom sądowy I k. 78v-79 w zw. z tom przygotowawczy I k. 20-21, zeznania świadka S. K. (2) tom sądowy I k. 79-79v w zw. z tom przygotowawczy I k. 23-24, zeznania świadka S. T. tom sądowy I k. 130-132v w zw. z tom przygotowawczy I k. 47v, zeznania świadka J. W. tom sądowy I k. 79v-80 w zw. z tom przygotowawczy I k. 17-18)

J. W. zadzwonił ze swojego telefonu pod numer alarmowy 112. (zeznania świadka J. W. tom sądowy I k. 79v-80 w zw. z tom przygotowawczy I k. 17-18)

Przybyły na miejsce lekarz pogotowia stwierdził zgon M. Ś..

(zeznania świadka S. T. tom sądowy I k. 130-132v w zw. z tom przygotowawczy I k. 47v, zeznania świadka J. W. tom sądowy I k. 79v-80 w zw. z tom przygotowawczy I k. 17-18)

Przebieg zdarzenia zarejestrowała kamera monitoringu umieszczona przy wjeździe do posesji przy ul. (...)

(protokół zatrzymania nagrania z kamery monitoringu tom przygotowawczy I k. 49-51, k. 52- płyta)

D. S. (1) został zatrzymany w swoim mieszkaniu na ul. (...). W mieszkaniu tym panował nieład i bałagan.

(wyjaśnienia oskarżonego D. S. (1) tom sądowy I k. 73-74v w zw. z tom przygotowawczy I k. 58-59, tom przygotowawczy II k. 239, k. 266v-267, k. 269-270, protokół oględzin miejsca tom przygotowawczy I k. 36-39, dokumentacja fotograficzna tom przygotowawczy I k. 88, dokumentacja fotograficzna mieszkania przy ul. (...) tom sądowy I k. 64)

U D. S. (1) stwierdzono 0,91 mg/l i 0,89 mg/l, a u S. T. 1,01 mg/l i 0,92 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

(protokół badania na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu tom przygotowawczy I k. 7, k. 45)

D. S. (1) w chwili zatrzymania ubrany był w niebieską koszulkę polo, granatowe spodnie, białe buty sportowe. W obrębie głowy i twarzy oskarżonego nie stwierdzono żadnych obrażeń. W obrębie tułowia oraz kończyn górnych i dolnych świeżych obrażeń nie stwierdzono.

(protokół oględzin osoby – D. S. tom przygotowawczy I k. 40-42, dokumentacja fotograficzna oględzin osoby oskarżonego tom przygotowawczy I k. 89, tom sądowy I k.65)

Zwłoki M. Ś. znajdowały się na wysokości wjazdu na posesję nr (...) przy ul. (...) w Ł., leżąc częściowo na asfalcie, częściowo na płycie chodnikowej. Zmarły leżał na wznak z kończynami dolnymi skierowanymi w stronę zachodnią, z głową niemalże odgiętą i skręconą w prawo. Kończyna górna prawa powiedziona w stawie barkowym do ok. 20°, nieco odgięta w tym stawie oraz wyprostowana w stawie łokciowym. Kończyna górna lewa w stawie barkowym ułożona podobnie jak kończyna górna prawa oraz zgięta w stawie łokciowym o około 20°. Kończyna dolna prawa odwiedziła w stawie biodrowym do około 20° wyprostowana w tym stawie oraz zgięta w stawie kolanowym do około 20°. Kończyna dolna lewa w stawie biodrowym ułożona podobnie jak kończyna dolna prawa oraz wyprostowana w stawie kolanowym. Zwłoki M. Ś. ubrane były w podkoszulek z krótkim rękawami koloru niebieskiego posiadający na powierzchni przedniej obfite zabrudzenia głównie w części górnej, mokrą i podsychającą krwią, głównie w postaci nacieczeń, spodnie biało-szare posiadające obfite zabrudzenia w postaci okrągłych nieregularnych plam na nogawce lewej niemalże na całej długości na powierzchniach przednio-przyśrodkowych. Na przedniej powierzchni szyi, na wysokości chrząstki tarczowatej i poniżej niemalże w linii środkowej przedniej tkwił nóż kuchenny z czarną rękojęścią z plastiku dł.133 mm, szerokości przy ostrzu ok. 28 mm, rękojęść zabrudzona obficie rozmazami zaschniętej krwi, ostrze noża przy rękojęści o szerokości około 35 mm, nóż skierowany powierzchnią sieczną ku górze w stronę lewą i na tym odcinku wystawał na długość około 30 mm, a od strony tępej nóż wystawał ponad połowy ciała na długości około 45 mm. Ostrze obficie zabrudzone rozmazami zaschniętej krwi. Rozległe zabrudzenia zaschniętą krwią w postaci nacieczeń i rozmazów na ręce oraz przedramieniu lewym oraz rozbryzgów na wszystkich powierzchniach ręki prawej także obfite zabrudzenia w postaci rozbryzgów zaschniętą krwią wierzchnich powierzchniach adidasów. Na płycie chodnikowej pod zwłokami na wysokości głowy stwierdzono rozległą kałużę grubo nawarstwionej krwi mokrej skrzepów krwawych na powierzchni o wym. ok. 25/60cm.

(protokół oględzin miejsc ujawnienia zwłok tom przygotowawczy I k. 25-27, tom sądowy I k. 154-157, k. 163-164, protokół oględzin zwłok tom przygotowawczy I k. 28-30, tom sądowy I k. 158-162, k. 165-167, dokumentacja fotograficzna oględzin miejsca znalezienia zwłok tom przygotowawczy I k. 31, tom sądowy I k. 63)

Oględziny i sekcja zwłok M. Ś. wykazały: ranę ciętą na prawym policzku, ranę kłutą szyi z przecięciem obu ścian lewej żyły szyjnej wewnętrznej, wnikającą do jamy opłucnowej lewej i mięszu płata górnego płuca lewego, dodatni wynik próby na zator powietrzny serca, krwiak lewej jamy opłucnowej, drobne podbiegnięcia krwawe w powłokach kończyn górnych w okolicach łokciowych oraz w powłokach grzbietu w okolicy łopatkowej lewej, drobne gojące się otarcia naskórka, niewielkiego stopnia niedokrwienie niektórych narządów wewnętrznych, niewielkiego stopnia miażdżycę naczyń tętniczych i pylicę węglową płuc, ogniskowe podtorebkowe stłuszczenie wątroby, drobną torbiel nerki lewej. We krwi M. Ś. oznaczono 4,17 promille, w moczu 4,56 promille i w szklitce 3,82 promille alkoholu etylowego. W chwili śmierci M. Ś. był w stanie upojenia alkoholowego. M. Ś. zmarł wskutek rany kłutej szyi z uszkodzeniem lewej żyły szyjnej wewnętrznej skutkującej zatorem powietrznym serca. Stwierdzone sekcyjnie rana cięta prawego policzka i rana kłuta szyi (leżąca jakby w przedłużeniu rany ciętej) powstały wskutek działania noża, który wyjęto z rany podczas sekcji zwłok i obie rany mogły powstać od jednego pchnięcia nożem. Charakter rany tj. przebieg, głębokość kanału rany (ok. 20 cm), umiejscowienie, przemawiają za działaniem ręki obcej. Siła uderzenia była duża. Żyła szyjna uszkodzona była z przodu i z tyłu, na przedniej ścianie i tylnej. Pokrzywdzony nie miał żadnych szans na przeżycie.

(opinia biegłego z zakresu medycyny sądowej wraz ze sprawozdaniem z badań tom przygotowawczy I k. 149-152, płyta z nagraniem z sekcji zwłok tom przygotowawczy I k. 101, ustna opinia biegłego tom sądowy I k. 80v-81)

Na ostrzu noża oraz na krawędziach rękojęści noża zabezpieczonego z szyi zwłok M. Ś. ujawniono jego krew i materiał genetyczny. W zabrudzeniu na koszulce zabezpieczonej w trakcie oględzin D. S. (1) na przedzie, powyżej prawej piersi oraz na tyle w okolicach lewego boku, ujawniono krew i materiał genetyczny pochodzący od D. S. (1) i M. Ś..

(opinia z zakresu badań biologicznych tom przygotowawczy II k. 209-232)

D. S. (1), urodzony (...) w Ł., syn E. i K. z domu Ł., przed osadzeniem zamieszkały w Ł. na ul. (...), wykształcenie podstawowe, z zawodu malarz – tapeciarz, przed osadzeniem osiągający wynagrodzenie około 2,5 tys. zł miesięcznie, rozwiedziony, posiadający 2 dzieci w wieku 27 i 16 lat, bez majątku, nie karany.

(dane osobopoznawcze tom sądowy I k. 72v, dane o karalności tom przygotowawczy I k. 92, tom sądowy I k. 99, tom sądowy II k. 402)

Przed zatrzymaniem D. S. (1) mieszkał w starym budownictwie w mieszkaniu socjalnym, składającym się z jednej izby przegrodzonej na pokój z kuchnią. Ma wykształcenie podstawowe. Ukończył kurs obsługi wózków widłowych oraz kurs glazurniczy. Do 2008 roku pracował w charakterze operatora wózków. Ma orzeczoną niepełnosprawność i z opieki społecznej otrzymywał zasiłek w kwocie 481 zł plus 60 zł na dożywianie. Pracował bez zarejestrowania na budowach. D. S. (1) był żonaty. Ze związku tego ma syna A. S.. Ze związku konkubenckiego z S. T. ma syna O. S.. D. S. (3) ma pozytywną opinię z miejsca zamieszkania. D. S. (1) był widywany po spożyciu alkoholu. Był jednak lokatorem spokojnym i cichym. Był czysty i zadbany.

(zeznania świadka T. O. tom sądowy I k. 129-129v, kwestionariusz wywiadu środowiskowego tom przygotowawczy I k. 133-135)

D. S. (1) ma przeciętną sprawność intelektualną – w granicach normy. Aktualnie nie wykazuje objawów choroby psychicznej. U badanego występuje uzależnienie od substancji psychoaktywnych oraz zaburzenia osobowości. D. S. (1) ma zachowane zdolności spostrzegania, zapamiętywania i odtwarzania wydarzeń z przeszłości. Stwierdzone u oskarżonego zaburzenia osobowości nie wpływają na percepcję, czyli zdolność postrzegania i odtwarzania. Oskarżony nie ma zaburzeń psychotycznych, urojeniowych, które wpływałyby na procesy pamięciowe i postrzegania. Oskarżony ujawnia w stopniu miernym organiczne cechy uszkodzenia (...).

(opinia psychologiczna tom przygotowawczy I k. 181-188, ustna opinia biegłego T. K. tom sądowy I k. 74v-75v)

U D. S. (1) nie stwierdzono objawów choroby psychicznej ani cech upośledzenia umysłowego. Stwierdzono osobowość nieprawidłową oraz uzależnienie mieszane – od alkoholu i substancji psychoaktywnych. W chwili popełnienia zarzucanego mu czynu mógł rozpoznać jego znaczenie i pokierować swoim postępowaniem.

(opinia sądowo-psychiatryczna tom przygotowawczy I k. 194-200, ustna opinia biegłego T. N. i biegłego P. Ś. tom sądowy k. 75v-76v)

W czasie pierwszego przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym oskarżony D. S. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, iż S. T. spędziła noc z 21 na 22 czerwca 2016 roku w jego mieszkaniu na ul. (...). Później wyszła. Wskazał, iż wyjrzał przez okno. Zobaczył S., a obok niej stojącego M.. Stali na podwórku na ul. (...). Podał, iż wziął nóż i wyszedł za nimi. Nóż ten zabrał do obrony przed M., który wcześniej go straszył. Oskarżony wyjaśnił, iż M. straszył jego, S. i sąsiadkę I. M.. Podał, iż doszedł do M. na ulicy. On stał przed wjazdem na ul. (...). S. chyba stała na podwórku tej posesji. Doszedł do niego i on zaczął go straszyć, że go stłucze. Oskarżony podał, iż nie był to pierwszy raz kiedy tak mu się odgrażał. Wyjaśnił, iż ma w telefonie zapisaną wiadomość sms, w której M. ubliżał mu i groził pobiciem. D. S. (1) podał, iż nie wytrzymał tego zachowania i stało się to co wiadomo. Później wycofał się i poszedł do domu. Czekał na policję. Zamknął drzwi na klucz od wewnątrz. Podał, iż nie wie dlaczego nie wpuścił policjantów jak pukali. D. S. (1) podał, że nie wie co się z nim stało, że zachował się w ten sposób, iż ugodził pokrzywdzonego nożem. Żałuje tego co się stało. Podał, iż nie przypomina sobie, aby S. T. wyprowadzała go z tej posesji przy ul. (...), czy odciągała go od pokrzywdzonego. Podał, iż w konkubinacie z S. T. był około 13-14 lat do 2014 roku. Po rozstaniu wyprowadziła się ona do mieszkania matki na ul. (...). Tam zamieszkał z nią M.. S. uskarżała się, że ją bił i okradał. D. S. (1) wyjaśnił, iż S. przyszła do niego w dniu 21 czerwca 2018 r. pod wieczór. Wcześniej pił piwo. Po tym jak przyszła też pili piwo. Napił się orzecha laskowego 200ml. S. piła piwo. Usłyszał pukanie do drzwi. Wiedział, że to puka M.. Wołał S. żeby go wpuściła. Ona nie chciała mu otworzyć drzwi bo się go obawiała. W końcu on odszedł.

Później S. T. wyszła. Oskarżony podał, iż jak S. T. wyszła, to wyrzwał przez okno i zobaczył ich na ul. (...) obok bramy do posesji nr (...). Podał, że to co mówił wcześniej to nie była wiadomość sms tylko wiadomość na poczcie głosowej.

(wyjaśnienia oskarżonego tom przygotowawczy I k. 58-59)

W czasie posiedzenia w przedmiocie tymczasowego aresztowania D. S. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

(wyjaśnienia oskarżonego tom przygotowawczy I k. 63)

Podczas kolejnych przesłuchań oskarżony podał, iż groźby, które kierował do niego Ś. były nagrane na poczcie głosowej telefonu N., który w momencie zatrzymania leżał na ławie razem z portfelem. Oskarżony podał, iż wie, że zginął M.. Nie wie jak on zginął. Wie, że zszedł do niego, lecz nie zamierzał go zabić. Pamięta, że wyglądał przez okno i on stał przed bramą na ul. (...). Nie pamięta jak wychodził z mieszkania. Wyjaśnił, że tego dnia była w jego mieszkaniu S. T.. Pamięta, że dobijał się M.. Nie wszedł do mieszkania. Po pewnym czasie S. wyszła. Wskazał, iż wyglądał przez okno. S. była na podwórzu posesji na ul. (...). Z. do niego. Podał, że wydaje mu się, iż z domu wziął nóż, ale nie po to aby go zabić, ale się przed nim bronić. Wskazał, iż nigdy nie doszło pomiędzy nim, a M. do bezpośredniego konfliktu. Istniał konflikt pomiędzy nimi ze względu na S.. M. dzwonił albo pisał po to by mu naubliżyć. Wyjaśnił, iż nie pamięta, że był na podwórku na ul. (...). Wydawało mu się, że rozmawiał z M. cały czas przed bramą posesji przy ul. (...). Podał, że nie pamięta o czym rozmawiał z M. bezpośrednio przed ugodzeniem nożem, ani momentu ugodzenia nożem. Nie pamięta powrotu do domu.

(wyjaśnienia oskarżonego tom przygotowawczy II k. 239, k. 266v-267)

W czasie kolejnego przesłuchania D. S. (1) podał, iż przyznaje się do zabójstwa, ale nie do działania z zamiarem bezpośrednim. Podał, iż nie chciał zabić. Wyraził żal z powodu tego co się stało.

(wyjaśnienia oskarżonego tom przygotowawczy II k. 269-270)

Przed Sądem oskarżony D. S. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wskazał, iż bardzo żałuje tego co się stało. Wyjaśnił, iż wie co się stało, ale nie wie dlaczego tak się stało, że doszło do takiej tragedii. Wskazał, iż nie pamięta samego faktu zadania ciosu. Pamięta, że wyglądał przez okno, M. stał przy hurtowni, S. była na podwórku. Z. na dół i jego przypuszczenia są takie, że on mu ubliżał. Wie, że wychodząc z mieszkania zabrał nóż, ale nie wie skąd go wziął. Pamięta, że policja była u niego w domu, ale na pewno nie wyważali drzwi. Nie pamięta jaki to był dzień tygodnia. Wyjaśnił, że S. T. pojawiła się u niego w mieszkaniu dzień wcześniej, bo pokłóciła się z M.. Podał, iż ona uważała, że to jest jej mieszkanie i ma prawo mieszkać u niego. Tego dnia kiedy przyszła spożywali wspólnie alkohol, pili piwo, kilka butelek na pewno. S. została na noc. Rano następnego dnia poszła do (...) kupiła dwusetkę wódki i sobie piwo. Podał, iż nie przypomina sobie by M. Ś. stał pod drzwiami i go wołał z imienia, on wołał S. T.. Jak opuszczała mieszkanie to nie mówiła z jakiego powodu idzie do niego. Wyjaśnił, że nie wie po co wyszedł z mieszkania. Podał, iż tamtego zdarzenia tego dnia nie pamięta, domyśla się, że M. Ś. mógł go wyzywać, bo on się tak zachowywał. Oskarżony wskazał, że miał nagraną wiadomość na poczcie głosowej, ale ten telefon nie został zabezpieczony. Obawiał się M. Ś.. To zdarzenie przypomina mu się od momentu kiedy wrócił do mieszkania, stał tyłem do komody i wtedy weszła policja. Wyjaśnił, że M. Ś. mu groził, mówił, że go stłucze, zabije. Groźby padały i bezpośrednio i przez telefon. Po odczytaniu wyjaśnień z postępowania przygotowawczego wyjaśnił, że wie, że go zabił, to nie podlega najmniejszej wątpliwości. Podał, że nie pamięta momentu, w którym zadał cios. Potwierdził wyjaśnienia złożone w postępowaniu przygotowawczym.

(wyjaśnienia oskarżonego tom sądowy k. 73-74v)

Na rozprawie w dniu 28 marca 2017 roku oskarżony podał, iż w dniu, w którym S. T. była u niego, wtedy kiedy do drzwi pukał M. wzięła do ręki siekiere kiedy podchodziła do drzwi. Wskazał, iż widział u niej nie raz jak była posiniaczona. Jego zdaniem M. Ś. używał wobec niej przemocy.

(wyjaśnienia oskarżonego tom sądowy k.132v-133)

Wyjaśnienia oskarżonego w zakresie w jakim przyznał się do popełnienia zarzuczonego mu czynu Sąd uznał za wiarygodne. Fakt ugodzenia przez niego M. Ś. nożem w szyję jest bezsprzeczny w świetle zgromadzonego materiału dowodowego, w tym w szczególności w postaci nagrania monitoringu, a także zeznań S. T.. Sąd nie dał wiary oskarżonemu co do niepamięci odnośnie momentu zadania ciosu nożem. Biegli psychiatrzy wykluczyli bowiem zaburzenia pamięci u oskarżonego. Stwierdzili, iż zaburzona pamięć u oskarżonego jest jego świadomą postawą obronną. W toku pierwszego przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym oskarżony w sposób spójny i logiczny opisał okoliczności zdarzenia będącego przedmiotem niniejszego postępowania tj. fakt pobytu w mieszkaniu S. T., spożywanie alkoholu, przyście pod drzwi mieszkania M. Ś.. Znajdują one potwierdzenie w zeznaniach S. T.. Brak podstaw by wyjaśnienia te kwestionować. Oskarżony przyznał, iż wziął nóż z mieszkania i wyszedł z nim na ulicę. W toku kolejnych wyjaśnień oskarżony wprawdzie potwierdzał swoją relację w jej zasadniczej części, jednakże co do wielu jej aspektów podkreślał, iż nie pamięta okoliczności bądź przedstawiał je na zasadzie przypuszczeń używając sformułowań, że „wydaje mu się”. Pierwsze wyjaśnienia oskarżonego są precyzyjne, natomiast z upływem czasu wraz z możliwością przemyślenia sytuacji, po zapoznaniu się z aktami sprawy, wyjaśnienia te się zmieniają, są modyfikowane i pojawia się niepamięć. Biegli wskazali, iż funkcje poznawcze oskarżony ma sprawne. W trakcie rozprawy odnosił się do poprawek, nieścisłości zwartych w aktach, korygując je na bieżąco. Sąd zgadza się z opinią biegłych odnośnie tego, iż oskarżony słysząc termin wyparcie zaadoptował to do swoich potrzeb i zastosował jako swoją linię obrony. Sąd nie kwestionuje wyjaśnień oskarżonego co do istnienia nagrania rozmowy pomiędzy nim a M. Ś. na poczcie głosowej w jego telefonie. Wprawdzie w toku postępowania nie udało się uzyskać treści owego nagrania (informacja od operatora sieci komórkowej tom przygotowawczy I k. 254-255), jednakże S. T. potwierdziła, iż miało ono miejsce. Przyznała jednocześnie, iż D. S. (1) informował ją o telefonie od M. Ś., gdzie podczas rozmowy był przez niego wyzywany. Mówił jej także, iż rozmowę tą nagrał. Nie odtwarzał jej jednak tego nagrania. S. T. początkowo potwierdziła jedynie, iż M. Ś. wyzywał D. S. (1). Zaprzeczyła, aby mu groził. Po odtworzeniu nagrania jej rozmowy z K. G. (tom sądowy II k. 376), przyznała, iż M. Ś. groził D. S. (1). S. K. (1), sąsiad D. S. (1), nie wiedział natomiast nic na temat gróźb kierowanych do oskarżonego. I. M. zaprzeczyła, aby słyszała o groźbach kierowanych przeciwko niej, D. S. (1) i S. T. przez M. Ś.. Wyjaśnienia oskarżonego odnośnie tego, iż S. T. była bita przez M. Ś. nie znajdują potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym. S. T. zaprzeczyła, aby M. Ś. używał wobec niej przemocy. S. K. (1) zeznał, iż S. T. nie skarżyła się aby była bita. Nie widział u niej zasinień, zadrapań. Także I. M. nie miała wiedzy, aby S. T. narzekała na związek z M. Ś.. Również G. P. – matka M. Ś. wskazała, iż nie słyszała, aby syn bił S. T.. W toku postępowania nie udało się ustalić co zaszło pomiędzy oskarżonym, S. T. i M. Ś. na terenie podwórka przy ul. (...). S. T. nie pamiętała, aby wspólnie znajdowali się na tym podwórku. Nie pamiętała także czy coś się tam wydarzyło. Na zasadzie przypuszczeń podała jedynie, iż musieli się kłócić, bo bez powodu nie wyciągnęłaby D. S. (1) z podwórka. D. S. (1) również nie pamiętał, że był na podwórku przy ul. (...). Podał, iż nie ma pojęcia co mogło się wydarzyć na podwórku tej posesji. K. S. (1) przebywający wówczas na podwórku posesji nie pamiętał czy doszło tam do kłótni. Na ciele D. S. (1) nie stwierdzono świeżych obrażeń. Brak jest zatem podstaw do przyjęcia, iż mógł zostać przez M. Ś. uderzony. Mogło jednak dojść do kłótni pomiędzy w/w, o czym wspomniała D. G. (k.189v), co potwierdzałoby zeznania świadka S. T., iż bez powodu nie wyciągałaby oskarżonego D. S. (1) z podwórka. Opisała ona moment zadania przez D. S. (1) ciosu nożem pokrzywdzonemu M. Ś. odmiennie niż wynika to z zapisu monitoringu. S. T. po odtworzeniu nagrania monitoringu podała, iż była przekonana, że D. S. (4) podszedł do nich jak stali na chodniku przed bramą do posesji nr (...). S. T. nie pamiętała jaka była wymiana słów pomiędzy D. S. (1) i M. Ś., ani ich treści. Nie pamiętała o czym rozmawiała z D. S. (3) jak wyprowadzała go z podwórka posesji nr (...), ani tego czy M. Ś. coś do nich mówił. Reasumując Sąd zasadniczo dał wiarę zeznaniom świadka S. T.. Wskazane przez świadka okoliczności dotyczące jej pobytu w mieszkaniu D. S. (1), spożywania alkoholu, przyścia M. Ś., wyjścia za nim z mieszkania korespondują z wyjaśnieniami oskarżonego, zaś informacje dotyczące jej pobytu z M. Ś. na terenie podwórka posesji przy Wodnej 15 znajdują potwierdzenie w zeznaniach K. S. (1) i jego matki. Biegły psycholog uczestniczący w przesłuchaniu S. T. ocenił funkcjonowanie intelektualne świadka na poziomie przeciętnym bez cech obniżenia. Wskazał, iż sprawność procesów poznawczych, takich jak uwaga, postrzeganie, pamięć, możliwość odtwarzania informacji nie ujawnia zakłóceń, a

relacja przebiegu przedmiotowego zdarzenia jest chronologiczna, szczegółowa oraz nie ujawniły się objawy wytwórcze, które mogłyby wskazywać na proces psychotyczny.

Jako wiarygodne ocenić należy zeznania świadków J. W., M. K., S. K. (2), K. S. (2). Świadkowie ci znaleźli się na miejscu zdarzenia już po jego zaistnieniu. Nie mieli w związku z tym wiedzy co do jego okoliczności i przebiegu. Opisali jednak fakt ujawnienia osoby pokrzywdzonego leżącego z raną kłutą szyi przy wjeździe do posesji przy ul. (...). Zrelacjonowali podjęte czynności reanimacyjne, wezwanie karetki pogotowia, zachowanie S. T.. Zeznania ich są spójne i wzajemnie ze sobą korespondują. Są ponadto zgodne z materiałem dowodowym w postaci protokołów oględzin, nagraniem z kamery monitoringu, sprawozdaniem wraz z opinią kryminalistyczną i zdjęciami.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka T. O. – kuratora oskarżonego. Świadek opisał przebieg prowadzonego nad oskarżonym nadzoru. Zrelacjonował postawę oskarżonego, jego warunki mieszkalne, posiadaną przez niego opinię w miejscu zamieszkania, potwierdzając jednocześnie sporządzony przez siebie kwestionariusz wywiadu środowiskowego.

W zasadniczej części Sąd dał wiarę zeznaniom świadków S. i A. K. – sąsiadów D. S. (1). Nie byli oni bezpośrednimi świadkami zdarzenia. Nie mieli zatem wiedzy na temat jego przebiegu. Ich zeznania miały jedynie pomocniczy charakter dla ustalenia okoliczności faktycznych tylko pośrednio związanych z przebiegiem zdarzenia. Relacja świadków koncentrowała się na negatywnej ocenie zachowania S. T., która według twierdzeń S. i A. K. nęka ich, zastrasza, grozi, niszczy należące do nich przedmioty. Sąd nie dał wiary zeznaniom świadków jedynie w zakresie w jakim twierdzą, iż nie słyszeli pukania do drzwi mieszkania oskarżonego w dniu zdarzenia. Jest to bowiem sprzeczne z zeznaniami kuratora, który podał, zarówno w kwestionariuszu wywiadu środowiskowego jak i składając zeznania przed sądem, iż świadkowie w rozmowie z nim wskazywali na tę okoliczność. Brak przy tym podstaw do odmowy dania wiary kuratorowi, który jako osoba urzędowa nie miał powodu do podania w tym zakresie nieprawdy. Z zeznań natomiast świadków A. i S. K. (1) ewidentnie wynika, iż świadkowie ci, z uwagi na zachowanie wobec nich S. T., nie chcą mieć z przedmiotową sprawą nic wspólnego.

Zeznania świadka I. M. miały jedynie pomocnicze znaczenie w zakresie weryfikacji wyjaśnień oskarżonego odnośnie relacji pomiędzy nim a M. Ś. oraz S. T.. Świadek zaprzeczyła, aby słyszała o groźbach kierowanych przeciwko niej, D. S. (1) i S. T. przez M. Ś.. Wskazała, iż nie ma wiedzy, aby S. T. narzekała na związek z M. Ś.. Nie miała wiedzy także na temat relacji oskarżonego z S. T.. Świadek nie widziała przebiegu zdarzenia objętego niniejszym postępowaniem. Dowiedziała się o nim od innych osób. Przyznała, iż w 2016 roku dwa razy rozmawiała z S. T., lecz ta nie mówiła jej nic na temat tego co wydarzyło się na ul. (...) przed zdarzeniem. Zaprzeczyła jakoby S. T. w dniu zdarzenia była u niej w domu.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka K. S. (1) – chłopca, z którym S. T. i M. Ś. przebywali na podwórku przy ul. (...). Zeznania jego korespondują z zeznaniami S. T. w zakresie w jakim wskazała na jej i pokrzywdzonego pobyt na podwórku wymienionej posesji, ich rozmowę i wspólną z chłopcem grę w piłkę. Obecność chłopca na podwórku przy ul. (...) potwierdziła także jego matka. K. S. (1) nie był świadkiem zdarzenia przed bramą posesji na ul. (...). Podał, iż gdy pobiegł do chodnika to spojrział w prawo i widział mężczyznę, który odchodzi i drugiego z nożem w szyi. Świadek nie pamiętał o czym rozmawiała kobieta z mężczyzną, z którymi grał w piłkę. Nie pamiętał także czy doszło tam do kłótni, ani czy ktoś został uderzony. Zeznania jego są ponadto spójne i logiczne. Brak podstaw do kwestionowania treści zeznań świadka także w świetle opinii psychologicznej. Biegły psycholog wskazał, iż małoletni K. S. (1) nie przejawia wzmoczonej podatności na sugestie i skłonności do konfabulowania i fantazjowania posiadając jednocześnie ogólny poziom sprawności intelektu, procesów poznawczych i emocjonalnych. (opinia psychologiczna tom sądowy II k. 354-359)

Świadek D. G. – matka K. S. (1) potwierdziła, iż syn był na podwórku posesji przy ul. (...). Wskazała, iż będąc w mieszkaniu widziała przez okno M. Ś. i S. T.. Świadek nie była w stanie stwierdzić czy był tam ktoś jeszcze. Zeznania te Sąd uznał za wiarygodne.

Zeznania świadków G. P. i K. G. nie wiele wnoszą do sprawy. Żadna z tych osób nie była świadkiem zabójstwa. Świadczenie ci w głównej mierze skupili się na ocenie osoby S. T.. G. P. – matka M. Ś. w swojej relacji przedstawiła negatywny obraz S. T. jako osoby nadużywającej alkoholu, niebezpiecznej, butnej określając ją jako kobietę „co by diabłu łeb urwała”. Świadek przekazała również wiadome jej informacje na temat związku jej syna z S. T., charakter łączącej ich relacji. K. G. – siostra oskarżonego również w sposób wysoce niepoehlebny opisała S. T.. W ocenie świadka S. T. jest osobą agresywną, kłótniawą, nadużywającą alkoholu, złą. Sąd z pewną dozą ostrożności potraktował zeznania K. G. odnośnie opisywanych przez nią relacji pomiędzy M. Ś., S. T. i D. S. (1). Świadek jako siostra oskarżonego starała się przedstawić jego osobę w jak najkorzystniejszym świetle, przerzucając ciężar odpowiedzialności za zaistniałe zdarzenie na S. T. i M. Ś.. Sąd nie dał wiary twierdzeniom świadka odnośnie jego rozmowy z M. Ś.. Świadek podała bowiem, iż tydzień przed zabójstwem rozmawiała z M. Ś. i narzekał on na S. T., że buntuje D. S. (1) przeciwko niemu. Zeznania te są nielogiczne, albowiem K. G. podała jednocześnie, iż M. Ś. nie znała praktycznie w ogóle. W świetle zaś zeznań jego matki, M. Ś. był osobą skrytą i nawet swojej matce nie opowiadał szczegółów dotyczących jego związku z S. T., a K. G. ledwo znał, co sama przyznała. Zeznaniom świadka K. G. odnośnie jej rozmowy z matką M. Ś. G. P. zaprzeczyła. G. P. zeznała, iż syn dobrze wypowiadał się o D. S. (1). Nie słyszała, aby był on zazdrosny o oskarżonego lub miał jakieś pretensje. S. nie mówiła jej o konfliktach pomiędzy oskarżonym a M. Ś..

Na pełną akceptację zasługują także zgromadzone w sprawie opinie biegłych: lekarzy sądowych, psychiatrów, psychologa oraz z zakresu badań biologicznych. Opinie te, zarówno pisemne jak i uzupełniające opinie ustne wydane na rozprawie są jasne, spójne i konsekwentne, nie zawierają żadnych wewnętrznych sprzeczności, ani nie budzą wątpliwości co do przebiegu badań. Pozwoliły całkowicie na zrozumienie poglądów i ocen w nich wyrażonych oraz sposobu dochodzenia do nich. Wnioski końcowe są ścisłe i łączą się logicznie w przeprowadzonych przez biegłych badaniach. Brak jest również jakichkolwiek sprzeczności między opinią pisemną oraz opinią ustną złożoną w toku rozprawy. Dowody z opinii są dla Sądu w pełni zrozumiałe i czytelne. W ocenie Sądu badania zostały przeprowadzone z wykorzystaniem aktualnej wiedzy i stanowią pełnowartościowy dowód w sprawie, będący podstawą poczynionych ustaleń faktycznych. Sąd nie znalazł żadnych podstaw, by odmówić im wiarygodności.

Sąd podzielił w całej rozciągłości dowody w postaci załączonych do akt protokołów z czynności przeprowadzonych w postępowaniu przygotowawczym (m.in. protokołów oględzin mieszkania oskarżonego, zwłok pokrzywdzonego, oględzin miejsca ujawnienia zwłok, oględzin osoby oskarżonego), a także danych o karalności, dokumentacji fotograficznej, płyty z nagraniem z kamery monitoringu. Zostały one sporządzone zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi i nie były kwestionowane przez żadną ze stron.

Osobowy materiał dowody wspólnie z innymi dokumentami mającymi atrybut wiarygodności tworzą spójny obraz wydarzeń przedstawiony na wstępie niniejszego uzasadnienia.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwolił na przyjęcie, iż D. S. (1) w dniu 22 czerwca 2016 roku w Ł., działając w zamiarze bezpośrednim pozbawienia życia M. Ś., ugodził pokrzywdzonego nożem w przednią powierzchnię szyi w linii pośrodkowej przedniej, na wysokości chrząstki tarczowatej i poniżej powodując w ten sposób ranę kłutą szyi z uszkodzeniem lewej żyły szyjnej wewnętrznej, które to obrażenie skutkowało zatorem powietrznym serca i w konsekwencji zgonem M. Ś., co jednoznacznie prowadzi do stwierdzenia, iż oskarżony popełnił przestępstwo z art. 148 § 1 k.k. Analiza bowiem materiału dowodowego nie pozwala na to, aby komukolwiek innemu niż oskarżony przypisać sprawstwo i winę za zaistniałe zdarzenie.

Oskarżony pozbawiając życia pokrzywdzonego M. Ś. działał przy tym z zamiarem bezpośrednim. Nie ulega wątpliwości, iż D. S. (1) zadając cios nożem M. Ś. chciał jego śmierci. O postaci zamiaru świadczy w szczególności sposób działania oskarżonego tj. użycie niebezpiecznego, ostrego narzędzia, zadanie nim z dużą siłą ciosu w szyję czyli w newraliczną z punktu widzenia funkcjonowania organizmu część ciała, brak wezwania pomocy po zadaniu ciosu czy podjęcia czynności reanimacyjnych. D. S. (1) użył noża powodując nim głęboką ranę na około 20 cm. Cios skierował w szyję ofiary, powodując powstanie rany kłutej szyi z przecięciem obu ścian lewej żyły szyjnej wewnętrznej, wnikającą do jamy opłucnowej lewej i mięszu płata górnego płuca lewego, skutkującej zatorem powietrznym serca. Rodzaj zadanej przez okrażonego rany nie dawał M. Ś. żadnych szans na przeżycie. Oskarżony jako dorosły mężczyzna,

nie cierpiący na choroby psychiczne, nie mający cech upośledzenia umysłowego był w stanie przewidzieć, że tak zadany cios może doprowadzić do śmierci człowieka. Przyczyną śmierci M. Ś. była bowiem rana kłuta szyi zadana mu przez D. S. (1). Okolicznością przemawiającą za istnieniem po stronie D. S. (1) zamiaru bezpośredniego jest jego zachowanie poprzedzające przedmiotowe zdarzenie. Oskarżony pomimo, iż M. Ś. odszedł spod drzwi jego mieszkania, zabrał z domu nóż i udał się za pokrzywdzonym na ul. (...). Twierdzenia oskarżonego, iż nóż ten wziął do obrony nie znajdują uzasadnienia w świetle przebiegu przedmiotowego zdarzenia zarejestrowanego kamerą monitoringu. Nie budzi zatem żadnych wątpliwości, że D. S. (1) chciał pozbawić życia M. Ś. i to uczynił.

Oskarżony D. S. (1) jest osobą dorosłą. W toku postępowania sądowego nie ujawniły się żadne okoliczności, które wyłączałyby lub ograniczały u oskarżonego zdolność rozpoznania znaczenia zarzucanego mu czynu i pokierowania postępowaniem. Oskarżony miał możliwość prawidłowej oceny sytuacji zarówno w aspekcie fizycznym jak i prawnym. W chwili dokonania zarzucanego mu czynu miał niczym nie skrępowaną wolną wolę i mógł zachować się zgodnie z normami prawnymi. Biorąc pod uwagę wskazania art. 115 § 2 k.k., należy stwierdzić, że czyn oskarżonego charakteryzuje większa niż znikoma społeczna szkodliwość. W sprawie nie zaistniały również żadne szczególne okoliczności, które wyłączałyby bezprawność czynu oskarżonego i tym samym usprawiedliwiały zachowanie niezgodne z prawem. W konsekwencji, oskarżonego należy uznać za winnego dokonania czynu bezprawnego, karalnego i karygodnego.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd miał na względzie dyrektywy kary określone w art. 53 k.k.

Jako okoliczności obciążające wobec oskarżonego Sąd przyjął: naruszenie najważniejszego dobra prawnie chronionego jakim jest życie drugiego człowieka, spowodowanie śmierci pokrzywdzonego, działanie po spożyciu alkoholu.

Jako okoliczności łagodzące przyjęto: nieprawidłową osobowość oskarżonego, wyrażenie skruchy i żalu, niekaralność.

Za tak przypisany czyn -mając na uwadze zarówno okoliczności obciążające jak i łagodzące - Sąd wymierzył D. S. (1) karę 15 lat pozbawienia wolności uznając, iż tylko taka kara spełni swe cele wychowawcze zarówno wobec oskarżonego jak i społeczeństwa. Podkreślenia wymaga, iż organy postępowania w tym sąd jako organ decydujący o sprawstwie, winie oraz o karze kształtują swe przekonanie na podstawie wszystkich przeprowadzonych dowodów, ocenianych swobodnie z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego. W ocenie Sądu nie ma wątpliwości, iż czyn oskarżonego D. S. (1) zasługuje na najwyższe potępienie, jest nie tylko sprzeczny z całym porządkiem prawnym Rzeczypospolitej jako całości ale także niezgodny z generalnymi klauzulami prawnymi to jest z zasadami współżycia społecznego i dobrymi obyczajami. Sąd uznał, iż kara 15 lat pozbawienia wolności będzie sprawiedliwą odpłatą dla oskarżonego za jego lekceważące podejście do porządku prawnego i być może przyczyni się do zmiany jego zachowania w przyszłości

W ocenie Sądu wymierzona kara jest adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości, uwzględnia całokształt okoliczności istotnych przy wymiarze kary oraz spełnia cele generalno a przede wszystkim indywidualno prewencyjne (art. 53 § 1 i 2 k.k.).

Z uwagi na fakt, że w stosunku do oskarżonego D. S. (1) zastosowano środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania Sąd na podstawie art. 63 §1 k.k. zaliczył na poczet orzeczonej kary 15 lat pozbawienia wolności okres tymczasowego aresztowania od dnia 22 czerwca 2016 roku – godz. 15.45 przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.

Mając na uwadze, że oskarżony korzystał z pomocy obrońcy z urzędu, a koszty pomocy prawnej nie zostały opłacone Sąd, na podstawie § 17 ust. 2 pkt 5 i § 20, § 4 ust 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U.2016.1714), zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata T. M. kwotę 915,40 złotych (dziewięciuset piętnastu złotych 40/100) tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu D. S. (1) z urzędu.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, mając na względzie orzeczoną wobec niego długoletnią karę izolacyjną.